Až se vrátíš k prázdným kioskům - Neckář, Václav

VN: My opustili hráz
i bílé písky údolní,
JK: jsme jinde doma zas,
my toulaví a přespolní,
VN: vandrujem jak půlměsíc,
JK: kdo ví, čemu stále vstříc?
A co vyhrajem?
VN: Jen podnájem, nic víc.

Ona: Až se vrátíš k prázdným kioskům potají,
pojednou se ti dech zatají
a budeš marně hledat
pár očí,
jež dýchaly vůní vlahou,
pár očí,
co lhaly i pod přísahou,
pár očí,
snad staly se Mléčnou drahou,
oh, kdo ví.

Až se vrátíš k prázdným kioskům po deštích,
to už mráz hroty vln přeleští
a přesto spatříš možná
pár očí
a nad nima zůstal rozum stát,Oni: pár očí,
tak pochval ta místa,
kde z jasna čista byl jsi můj,
tenkrát měls mě rád
a ta dobrá věta laskavá
trochu trvá, trochu zůstává.

Až se vrátíš k prázdným kioskům hladový,
snad ti splav tenhle vzkaz napoví,
Oni: až se vrátíš k prázdným kioskům hladový,Ona: oh, kdo ví
snad ti splav tenhle vzkaz napoví.